

Kanon

Forma, w której wszystkie partie instrumentalne lub głosy grają tę samą melodię, zaczynając ją jednak w różnym czasie

Źródłosłów: z greckiego *kanon* - pręt, linijka, prawidło, model, wzór.

W utworach [polifonicznych](#) głos rozpoczynający kanon nazywa się proposta, a odpowiadające mu głosy – riposta. W twórczości mistrzów polifonii pojawiają się złożone rodzaje kanonów. W podwójnych i potrójnych kanonach jednocześnie imitowane są dwie lub nawet trzy melodie.

Czasem zmienia się także rodzaj [imitacji](#): temat powtarza się w odwróceniu, w raku, w powiększeniu ([augmentacja](#)) albo w pomniejszeniu ([dyminucja](#)). Przy zastosowaniu pewnych matematycznych wycień można imitować melodię w nieskończoność - jest to kanon kołowy. Kanon potrafi być fascynujący, tak w komponowaniu jak i w wykonaniu.

W wielu krajach popularny jest kanon w Polsce znany jako: *Panie Janie*.